

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα 10434 ☎210 88 14 922 ☎210 88 15 393 ✉info@omed.gr

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, Θεσσαλονίκη 54626 ☎2310 517 128 ☎2310 517 119

Προς:

- 1. Συνδικάτο Πωλητών – Οδηγών και Βοηθών Εμφιαλωμένων Ποτών Βόρειας Ελλάδας,** Φιλίππου 43, Θεσσαλονίκη
- 2. Συνδικάτο Ποτοποιών Θεσσαλονίκης,** Αριστοτέλους 6, Θεσσαλονίκη
- 3. Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών,** Ξενοφώντος 5, Αθήνα
- 4. Πανελλήνια Ομοσπονδία Εμπόρων Διακινητών Οίνων Ποτών,** Ζαχ.Παπαντωνίου 54-58, Αθήνα

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

4/2003

«Για τη ρύθμιση των όρων αμοιβής και εργασίας των οδηγών φορτηγών αυτοκινήτων – πωλητών, οι οποίοι εργάζονται σε επιχειρήσεις και υποκαταστήματα επιχειρήσεων εμπορίας και διακίνησης εμφιαλωμένων ποτών και αναψυκτικών, που είναι εγκατεστημένες/α στη Βόρεια Ελλάδα»

1. Με την υπ' αρ. πρωτ. 01/7-1-2003 αίτησή του, το Συνδικάτο Πωλητών-Οδηγών και Βοηθών Εμφιαλωμένων Ποτών Βορείου Ελλάδας, αφού αποδέχθηκε την υπ' αρ. πρωτ. 2200/4-12-2002 Πρόταση Μεσολάβησης του Μεσολαβητή κ. Παπαδημητρίου, ζήτησε την παροχή υπηρεσιών Διαιτησίας, ώστε να υπάρξει για το έτος 2002 ενιαία τοπική συλλογική ρύθμιση για τους όρους αμοιβής και εργασίας των οδηγών φορτηγών αυτοκινήτων – πωλητών, οι οποίοι εργάζονται σε επιχειρήσεις και υποκαταστήματα επιχειρήσεων εμφιαλωμένων ποτών και αναψυκτικών που είναι εγκατεστημένες/α στη Βόρεια Ελλάδα.

Η ως άνω πρόταση Μεσολάβησης απερρίφθη από τις ενεχόμενες στην παρούσα εργοδοτικές οργανώσεις, ήτοι τον Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών (ΣΕΒ) και την Πανελλήνια Ομοσπονδία Εμπόρων-διακινητών οίνων και ποτών (ΠΟΕΔΟΠ), ενώ η τρίτη εξ αυτών, το Συνδικάτο Ποτοποιών Βορείου Ελλάδος αρνήθηκε τη

Μεσολάβηση, όπως διαπιστώθηκε με το αρ. πρωτ. 2232/11-12-2002 έγγραφο ΟΜΕΔ.

2. Σύμφωνα με τα οριζόμενα από το άρθρο 16 του Ν. 1876/90 και από τον Κανονισμό Καταστάσεως Μεσολαβητών – Διαιτητών, στις 17-1-2003 ο Ιωάννης Τουτζιαράκης επιλέχθηκε με κλήρωση, που διεξήχθη ενώπιον όσων εκ των εγγράφως προσκεκλημένων και νόμιμα εξουσιοδοτημένων εκπροσώπων των μερών παρίσταντο, Διαιτητής, προκειμένου να επιλύσει την ανωτέρω συλλογική διαφορά εργασίας. Με την αυτή κλήρωση και για τη συγκεκριμένη συλλογική διαφορά, η Βασιλική Γεωργακοπούλου κληρώθηκε αναπληρωτής Διαιτητής.
3. Με το αρ. εσ. πρωτ. ΟΜΕΔ 15/20-1-2003 έγγραφο ενημερώθηκα ότι ο αναδειχθείς ως άνω τακτικός Διαιτητής, για προσωπικούς λόγους αδυνατεί να ασκήσει τα καθήκοντά του. Κατόπιν τούτου, σύμφωνα με τα οριζόμενα από τον Κανονισμό Καταστάσεως Μεσολαβητών – Διαιτητών, κλήθηκα να αναλάβω καθήκοντα τακτικού Διαιτητή στην ως άνω συλλογική διαφορά.
4. Στις 22-1-2003 ανέλαβα τα καθήκοντά μου. Προκειμένου να εξετάσω τις εκατέρωθεν απόψεις και να καταλήξω στην Απόφασή μου, κάλεσα εγγράφως τα ενεχόμενα μέρη σε κοινή συνάντηση στα γραφεία του ΟΜΕΔ στη Θεσσαλονίκη (όπου και η έδρα της προσφεύγουσας εργατικής πλευράς και μιας εκ των εργοδοτικών οργανώσεων), στις 28-1-2003 και ώρα 14.00. Με το αρ. πρωτ. 103/21-1-2003 έγγραφο διευκρίνισα πάντως, για τις εργοδοτικές οργανώσεις με έδρα την Αθήνα, ότι σε περίπτωση αντικειμενικής αδυναμίας τους να παραστούν στη συνάντηση αυτή και προκειμένου να ακουστούν τα επιχειρήματά τους, θα είχαν επιπλέον κατ' ιδίαν συνάντηση Διαιτησίας στα γραφεία του ΟΜΕΔ στην Αθήνα. Με νέα δε γραπτή πρόσκλησή μου, η συνάντηση αυτή ορίστηκε για τις 31-1-2003 και ώρα 11.00, στην Αθήνα.
5. Στη συνάντηση της 28-1-2003 δεν προσήλθαν εκπρόσωποι της εργοδοτικής πλευράς και έγινε μόνον με την εργατική πλευρά. Στη δε συνάντηση της 31-1-2003 προσήλθε μόνον ο εκπρόσωπος του ΣΕΒ . Εκπρόσωπος της ΠΟΕΔΟΠ δεν προσήλθε, παρ' ότι προσεκλήθη εγγράφως να παραστεί και να εκθέσει τις απόψεις του, όπως ο νόμος ορίζει. Σε τηλεφωνική επικοινωνία μαζί μου, ο νομικός σύμβουλος της ΠΟΕΔΟΠ στη Β. Ελλάδα, δεσμεύτηκε να υποβάλει γραπτό υπόμνημα με τις θέσεις της ως άνω εργοδοτικής οργάνωσης, μέχρι τις 3-2-2003.

Κατόπιν αυτών ζήτησα και έλαβα και από τις δυο πλευρές που προσήλθαν στη διαδικασία, παράταση της 10ήμερης νόμιμης προθεσμίας έκδοσης της Δ.Α. μέχρι και τις 6-2-2003, ώστε να λάβω υπ' όψιν τις απόψεις και τα υπομνήματα όλων των μερών.

6. Στις ως άνω συναντήσεις αλλά και με τα υπομνήματα που κατετέθησαν στη διαδικασία της Μεσολάβησης και της Διαιτησίας, οι εκπρόσωποι της εργατικής και αντίστοιχα της εργοδοτικής πλευράς εξέθεσαν τις απόψεις και τα επιχειρήματά τους για την υπό κρίση συλλογική διαφορά. Από τις θέσεις αυτές, που διέφεραν ουσιωδώς στα περισσότερα σημεία, δεν διαπιστώθηκε δυνατότητα περαιτέρω διαλόγου, σύγκλισης απόψεων και διαμόρφωσης οποιασδήποτε συμφωνίας ανάμεσα στην εργατική και στην εργοδοτική πλευρά, ούτε στην ύστατη αυτή διαδικασία της Διαιτησίας

ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, ΑΦΟΥ:

- **ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΑ** την αποτυχία των απευθείας διαπραγματεύσεων και της Μεσολάβησης για την κατάρτιση Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 13, 14 και 15 του Ν. 1876/90,
- **ΜΕΛΕΤΗΣΑ** όλα τα πορίσματα, έγγραφα, εξουσιοδοτήσεις, υπομνήματα, στοιχεία και πρακτικά που συγκεντρώθηκαν κατά το στάδιο της Μεσολάβησης και της Διαιτησίας και
- **ΕΛΑΒΑ ΥΠ' ΟΨΙΝ τα ακόλουθα :**
  - α) τις διεκδικήσεις και τις προτάσεις της πλευράς των εργαζομένων**, όπως αυτές διατυπώθηκαν στην αρ. πρωτ. 1874/136Μ/25-9-2002 αίτηση Μεσολάβησης προς τον Ο.ΜΕ.Δ. και στο από 25-1-2002 Έγγραφο Καταγγελίας της προηγούμενης ρύθμισης αλλά και πρόσκλησης για σύναψη νέας ενιαίας ρύθμισης για το σύνολο του επαγγέλματος στο συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο ισχύος (όπως προκύπτει από τα αιτήματα που τίθενται στη διαπραγμάτευση), το οποίο απεστάλη σε όλες τις ενεχόμενες στην παρούσα εργοδοτικές οργανώσεις και στον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΕΒΒΕ), που τελικώς υπέγραψε την από 20-2-2002 ΣΣΕ.
  - β) Τα έγγραφα και υπομνήματα που περιέχονται στους φακέλους Μεσολάβησης και Διαιτησίας και όσα στοιχεία προκύπτουν από αυτά.**
  - γ) Την από 20-2-2002 τοπική ομοιοεπαγγελματική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας**, η οποία υπεγράφη μεταξύ αφ' ενός του Συνδέσμου Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, αφετέρου του Συνδικάτου πωλητών-οδηγών και βοηθών εμφιαλωμένων ποτών Βορείου Ελλάδος και αφορά στις ίδιες κατηγορίες εργαζομένων στο αυτό γεωγραφικό πεδίο ισχύος (Βόρεια Ελλάδα), καθώς και προηγούμενες συλλογικές ρυθμίσεις για την αυτή κατηγορία εργαζομένων και για το ίδιο πεδίο ισχύος,

δ) τις θέσεις και τις αντιπροτάσεις των εδώ ενεχόμενων εργοδοτικών οργανώσεων δηλαδή του ΣΕΒ και της ΠΟΕΔΟΠ, (η τρίτη εργοδοτική οργάνωση, το Συνδικάτο Ποτοποιών Θεσσαλονίκης, δεν παρέστη και δεν κατέθεσε τις απόψεις του ούτε κατά τη διαδικασία της Διαιτησίας, παρ' ότι εγγράφως προσεκλήθη προς τούτο),

ε) την με αρ. πρωτ. 2200/4-12-2002 Πρόταση Μεσολάβησης του Μεσολαβητή κ. Κώστα Παπαδημητρίου, τις εκεί προτεινόμενες μισθολογικές και λοιπές ρυθμίσεις, καθώς και το αντίστοιχο σκεπτικό της.

στ) Την αντίκρουση από το Μεσολαβητή των διαδικαστικών και λοιπών ενστάσεων που υπέβαλε με υπομνήματά της στη Μεσολάβηση η ενεχόμενη στην υπό συζήτηση συλλογική διαφορά εργοδοτική οργάνωση «Πανελλήνια Ομοσπονδία Εμπόρων Διακινητών Οίνων-Ποτών» (ΠΟΕΔΟΠ).

Ειδικότερα, ο ανωτέρω Μεσολαβητής δεν έκρινε βάσιμες τις ενστάσεις της ως άνω εργοδοτικής οργάνωσης, για τους ακόλουθους λόγους:

η ένσταση ότι δεν τέθηκε, πριν την υποβολή της αίτησης μεσολάβησης, θέμα διαπραγματεύσεων μεταξύ της παραπάνω οργάνωσης και της εργατικής πλευράς κρίθηκε αβάσιμη, διότι υπήρξε, όπως αναφέρεται και στο υπόμνημά της, πρόσκληση για διαπραγματεύσεις προς όλες τις εργοδοτικές οργανώσεις, από τις οποίες όμως προσήλθε μόνο ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, και όχι η παραπάνω οργάνωση.

Η αιτούσα τη ρύθμιση εργατική συνδικαλιστική οργάνωση έχει κατά το άρθρο 3 παρ. 7 Ν. 1876/1990 αρμοδιότητα για σύναψη τοπικής ομοιοεπαγγελματικής συλλογικής σύμβασης εργασίας, αφού αποτελεί ομοιοεπαγγελματική συνδικαλιστική οργάνωση τοπικού χαρακτήρα. Περαιτέρω έχει αντίστοιχη ικανότητα (αντιπροσωπευτικότητα) αφού η εν λόγω συλλογική σύμβαση εντάσσεται στο πεδίο δραστηριότητάς της και αποτελεί την πλέον αντιπροσωπευτική συνδικαλιστική οργάνωση στο πεδίο ισχύος της. Κριτήριο δε της αντιπροσωπευτικότητας δεν είναι, σύμφωνα με το νόμο, η σημαντική η μη δραστηριότητα της εργατικής συνδικαλιστικής οργάνωσης, όπως ισχυρίζεται η ενισταμένη εργοδοτική οργάνωση, αλλά ο αριθμός των μελών που ψήφισαν στις εκλογές για ανάδειξη διοικήσεως, συγκριτικά με άλλες εργατικές οργανώσεις. Η αντιπροσωπευτικότητα αυτή δεν αμφισβητείται άλλωστε από το Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, ο οποίος έχει υπογράψει σχετική συλλογική σύμβαση. Συνεπώς δεν είναι βάσιμος ο εν λόγω ισχυρισμός της ως άνω εργοδοτικής οργάνωσης.

Σύμφωνα με τα νομίμως οριζόμενα, η άρνηση ως προς το πρόσωπο του μεσολαβητή που κληρώθηκε, πρέπει να εκφραστεί αποκλειστικά αμέσως μετά την

κλήρωση, στην οποία προσκλήθηκε εγγράφως και νομίμως η ενισταμένη εργοδοτική οργάνωση αλλά δεν παρέστη, και όχι αργότερα με έγγραφο, όπως έπραξε η παραπάνω οργάνωση. Συνεπώς η επιλογή του μεσολαβητή κατέστη οριστική και δεν ήταν περαιτέρω δυνατή η άρνηση ως προς το πρόσωπό του, την οποία επικαλέστηκε η ως άνω οργάνωση. Σύμφωνα άλλωστε με τα οριζόμενα από το Νόμο, η απόρριψη του αιτήματος αναβολής της κλήρωσης δεν καθιστά παράνομη τη διαδικασία κληρώσεως, όπως ισχυρίζεται η ως άνω εργοδοτική οργάνωση.

- Ότι, τέλος, ο Μεσολαβητής δεν είναι υποχρεωμένος να υποβάλει προκαταρκτική, (δηλαδή πριν την υποβολή της Πρότασής του, όπως με το αρ. πρωτ. ΟΜΕΔ 2142/12-11-02 υπόμνημά της φαίνεται να αξιώνει η ΠΟΕΔΟΠ), αιτιολογημένη άποψη ως προς τις αιτιάσεις μιας πλευράς, ειδικά μάλιστα όταν θεωρεί αυτές ως απορριπτικές.

ζ) τις τελικές θέσεις και τις προτάσεις των μερών, όπως αυτές αναπτύχθηκαν στις συναντήσεις Διαιτησίας της 28-1-2003 και της 31-1-2003 αντίστοιχα και καταγράφηκαν συνοπτικά στα οικεία Πρακτικά.

Ειδικότερα:

Στη συνάντηση της 28-1-2003 στη Θεσσαλονίκη προσήλθαν τελικώς μόνον οι εκπρόσωποι της **εργατικής πλευράς**, οι οποίοι υποστήριξαν ότι:

Νομίμως προσέφυγαν στη Διαιτησία, αφού μέρος της εργοδοτικής πλευράς αρνήθηκε τη Μεσολάβηση, ενώ οι λοιπές εργοδοτικές οργανώσεις δεν αποδέχθηκαν την Πρόταση Μεσολάβησης.

Σύμφωνα με τα οριζόμενα από το Νόμο έχουν και αρμοδιότητα και ικανότητα σύναψης της υπό συζήτηση τοπικής ομοιοεπαγγελματικής συλλογικής ρύθμισης.

Είναι επιτακτική ανάγκη να υπάρξει ενιαία συλλογική ρύθμιση προς άρση κάθε παρερμηνείας για τον ομοιοεπαγγελματικό και τοπικό της χαρακτήρα και για να πληρούνται οι προϋποθέσεις του Νόμου ως προς τον ενιαίο χαρακτήρα των ομοιοεπαγγελματικών ρυθμίσεων, είτε αυτές είναι εθνικού, είτε τοπικού χαρακτήρα, όπως ρητώς προβλέπεται από το Ν. 1876/90.

Επί σειρά ετών οι ενεχόμενες στην παρούσα εργοδοτικές οργανώσεις καλούνται σε διαπραγματεύσεις, αλλά δεν ανταποκρίνονται. Όμως τα μέλη τους στη Β. Ελλάδα εφαρμόζουν την εκάστοτε ρύθμιση, από την ημέρα που κηρύσσεται υποχρεωτική.

Η παρούσα προσφυγή γίνεται προκειμένου ρητώς να υπαχθούν οι συγκεκριμένες εργοδοτικές οργανώσεις στο πεδίο ισχύος και εφαρμογής της τοπικής

ομοιοεπαγγελματικής ρύθμισης, ώστε να μην υπάρχουν σε επιμέρους χώρους ή εργοδότες αμφισβητήσεις ή αβεβαιότητες.

Στη συνάντηση της 31-1-2003 στην Αθήνα, η οποία έγινε ειδικώς ώστε να παραστούν και να εκφράσουν τις απόψεις τους **οι εργοδοτικές οργανώσεις** που δεν μπορούσαν να παραστούν στη συνάντηση της Θεσσαλονίκης, προσήλθε μόνον ο εκπρόσωπος του ΣΕΒ, ο οποίος υποστήριξε ότι:

Δεν αναγνωρίζει το ως άνω σωματείο εργαζομένων διότι στο χώρο αυτό υπάρχουν οι ΟΥΠΑΕ- ΠΟΥΠΑ, οι οποίες καλύπτουν την ειδικότητα του οδηγού-πωλητού εμφιαλωμένων ποτών σε πανελλαδικό επίπεδο επί σειρά δεκαετιών και δεν υπάρχει σκοπιμότητα για σύναψη ειδικής ΣΣΕ στο χώρο της Βορείου Ελλάδος.

Εξ άλλου, εφ' όσον η από 20-2-2002 ΣΣΕ μεταξύ ΣΕΒΒΕ και του ως άνω εργατικού σωματείου κηρύχθηκε υποχρεωτική, παρέλκει να γίνει νέα ρύθμιση που να αφορά τον ΣΕΒ.

Στην ως άνω συνάντηση, με την οποία και έληξε η ακροαματική διαδικασία της Διαιτησίας, δεν προσήλθε εκπρόσωπος της ΠΟΕΔΟΠ, που επεφυλάχθη να καταθέσει τις απόψεις της με υπόμνημα.

η) Το με αρ. πρωτ. ΟΜΕΔ 191/3-2-2003 υπόμνημα της ΠΟΕΔΟΠ, στο οποίο μεταξύ άλλων επαναφέρει τα θέματα που έθεσε με προηγούμενα υπομνήματά της στο Μεσολαβητή.

Πιο συγκεκριμένα:

1. Σε ότι αφορά στα σημεία I1-I4 του προαναφερθέντος εγγράφου της, όπου η ΠΟΕΔΟΠ επαναφέρει ενστάσεις για την ικανότητα και αρμοδιότητα της εδώ προσφεύγουσας συνδικαλιστικής οργάνωσης και τη νομιμότητα της Μεσολάβησης, θεωρώ ότι αυτές ήδη αντικρούστηκαν νόμιμα και επαρκώς από το Μεσολαβητή.

Θεωρώ όμως χρήσιμο να προσθέσω ότι:

□ σύμφωνα με το άρθρο 4 Ν. 1876/90, η ΠΟΕΔΟΠ είχε και δικαίωμα και υποχρέωση να προσέλθει στις διαπραγματεύσεις, στις οποίες αποδεδειγμένα και εγγράφως εκλήθη (όπως στη συνέχεια και στη Μεσολάβηση και στη Διαιτησία), στο μέτρο που, ανεξάρτητα από το λεκτικό και την έκταση ισχύος της καταγγελθείσας προηγούμενης ρύθμισης, οι διαπραγματεύσεις αυτές δεν περιορίζοντο μόνο στο χώρο της παραγωγής-Βιομηχανίας. Αντίθετα, όπως σαφώς προκύπτει από το κείμενο της Καταγγελίας- Πρόσκλησης για Διαπραγμάτευση που της εστάλη από την εργατική πλευρά και από τη διατύπωση των προτεινόμενων ρυθμίσεων, αφορούσαν στη διαμόρφωση **ενιαίας για την εν**

λόγω ειδικότητα τοπικής ομοιοεπαγγελματικής ρύθμισης, που ασφαλώς θα έθιγε και επιχειρήσεις- μέλη της ΠΟΕΔΟΠ. Εάν συμμετείχε, η εν λόγω εργοδοτική οργάνωση θα είχε τη δυνατότητα να αναπτύξει τις απόψεις της, να καταθέσει τα επιχειρήματά της επί των θεμάτων τύπου και ουσίας, να επικαλεστεί τις τυχόν ιδιαιτερότητες του χώρου της και να επηρεάσει ενδεχομένως τη διαμόρφωση της τελικής ρύθμισης, ανεξάρτητα εάν τελικά θα την προσυπέγραφε ή όχι. Προσέτι, κατά την κρατούσα πρακτική, η κατά το άρθρο 4 Ν. 1876/90 υποχρέωση της εργοδοτικής πλευράς να προσέλθει για διαπραγμάτευση δεν θεωρείται ότι αίρεται με τη μη ανταπόκριση του σωματίου στην απαίτησή της να αποδείξει πρώτα εκείνο την αρμοδιότητα και την ικανότητά του για διαπραγμάτευση στο συγκεκριμένο πεδίο ισχύος, πόσο μάλλον όταν ούτε η ίδια εργοδοτική πλευρά ούτε άλλο, πιο αντιπροσωπευτικό εργατικό σωματείο, δεν έχουν προσφύγει στα αρμόδια όργανα, μέσα στις προθεσμίες και με τις προϋποθέσεις που ο Νόμος προβλέπει, για να ρυθμιστούν οι όποιες τυπικές ενστάσεις τους.

- Με βάση τα ανωτέρω, ορθώς και σύννομα ο ΟΜΕΔ και στη συνέχεια ο Μεσολαβητής, με βάση τους λόγους που ανέπτυξε στο σκεπτικό της Πρότασής του, χειρίστηκαν αντίστοιχα τη διαδικασία ανάδειξης Μεσολαβητή, τη διεξαγωγή και την περάτωση της Μεσολάβησης.
- Σε ότι αφορά στην **αρμοδιότητα** της προσφεύγουσας εργατικής οργάνωσης να συνάψει **τοπική ομοιοεπαγγελματική ΣΣΕ για τη συγκεκριμένη ειδικότητα που καλύπτει,** αυτή ρητώς προβλέπεται από το καταστατικό της και επί σειρά ετών δεν αμφισβητείται ούτε από τον ΣΕΒΒΕ, που συμβάλλεται με το ως άνω εργατικό σωματείο, ούτε από το Υπουργείο Εργασίας που κηρύσσει, κατόπιν γνωμοδότησης του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας, τις αντίστοιχες ΣΣΕ υποχρεωτικές, ούτε με οποιαδήποτε άλλη δικαστική απόφαση ή προσφυγή.
- Πέραν τούτου και προς άρση κάθε πιθανής αμφιβολίας σχετικά όχι μόνο με την αρμοδιότητα του ως άνω σωματίου αλλά και για τη νομιμότητα των υφιστάμενων αντίστοιχων ρυθμίσεων, επομένως και για τη νομιμότητα και της υπό συζήτηση ρύθμισης, εξέτασα και κατά πόσον είναι νόμιμη η σύναψη ομοιοεπαγγελματικής ΣΣΕ που να αφορά έστω και μια ειδικότητα εργαζομένων (στην προκειμένη περίπτωση, τους οδηγούς-πωλητές εμφιαλωμένων ποτών κ.λπ.) Για το θέμα αυτό παραπέμπω στο ΛΕΒΕΝΤΗ Γ. «Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο», εκδόσεις ΔΕΝ 1996, σελ. 387 όπου ρητώς αναφέρεται, στη βάση των διατάξεων του Ν. 1876/90 αλλά και της Α.Π. Ολομ. 340/81 ΔΕΝ 1981, σελ. 571 ότι: «...μια επιχειρησιακή ΣΣΕ μπορεί να μη ρυθμίζει τους όρους εργασίας μιας ειδικότητας ή συγκεκριμένων ειδικοτήτων. Επίσης μια κλαδική ΣΣΕ μπορεί να μη

ρυθμίζει τους όρους εργασίας μιας ειδικότητας ή συγκεκριμένων ειδικοτήτων. Κατά τον ίδιο τρόπο, μια ομοιοεπαγγελματική ΣΣΕ μέσα στο δυνατό επαγγελματικό εύρος της μπορεί να περιορίζει την ισχύ της σε μια μόνο ειδικότητα (υποκατηγορία) του επαγγέλματος.» Στη βάση αυτή, ούτε ο αμιγώς ομοιοεπαγγελματικός χαρακτήρας των προισχυουσών και της υπό συζήτηση συλλογικής ρύθμισης μπορεί κατά τη γνώμη μου να αμφισβητηθεί.

- Σε ότι αφορά στο θέμα της **ικανότητας (αντιπροσωπευτικότητας)** του ως άνω εργατικού σωματείου, μόνον η εμπρόθεσμη προσφυγή (ήτοι εντός ανατρεπτικής προθεσμίας 10ημέρου από την κοινοποίηση της Πρόσκλησης για Διαπραγμάτευση, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 2 του Ν. 1876/90) άλλης, πλέον αντιπροσωπευτικής συνδικαλιστικής οργάνωσης **για το ίδιο επάγγελμα και για το αυτό πεδίο ισχύος** στην αρμόδια Επιτροπή του άρθρου 15 Ν. 1264/82 θα μπορούσε να θέσει θέμα αναστολής των απευθείας διαπραγματεύσεων μέχρι να αποφανθεί οριστικά η αρμόδια Επιτροπή του άρθρου 15 Ν. 1264/82. Εφόσον τέτοιο θέμα δεν ετέθη εμπρόθεσμα από άλλη εργατική συνδικαλιστική οργάνωση και με τις διαδικασίες που ο Νόμος προβλέπει, ούτε η εργοδοτική πλευρά νομιμοποιείται να θέσει θέμα ικανότητας της εδώ προσφεύγουσας συνδικαλιστικής οργάνωσης ως προϋπόθεση για τη συμμετοχή της στις απευθείας διαπραγματεύσεις, τη Μεσολάβηση και τη Διαιτησία, ούτε, πόσο μάλλον, ο Μεσολαβητής και ο Διαιτητής.
- Σε ότι αφορά τέλος στο ζήτημα της υποχρέωσης «προδικαστικής» εξέτασης από το Διαιτητή των ενστάσεων της εργοδοτικής πλευράς (σημείο Ι4 του ανωτέρω υπομνήματος της ΠΟΕΔΟΠ), συμμερίζομαι κατ' αναλογία τα όσα ήδη ανέπτυξε αντιστοίχως και ο Μεσολαβητής για το ίδιο θέμα. Πέραν πάντως των διαδικασιών και αρμοδιοτήτων της Διαιτησίας που ορίζει ο νόμος και που κατά την κρατούσα άποψη δεν υπάγονται σε κανόνες της δικονομίας, εφόσον αφορούν στη ρύθμιση διαφορών συμφερόντων και όχι νομικών διαφορών, σημειώνω ότι η εν λόγω εργοδοτική οργάνωση κατέθεσε την υπό συζήτηση ένσταση με το υπόμνημά της της 3/2/2003 (αφού είχαν λήξει οι συναντήσεις Διαιτησίας στις οποίες προσκλήθηκε και δεν παρέστη), δηλαδή οριακά σε σχέση με τη χορηγηθείσα από τα παρασταθέντα μέρη παράταση του νομίμως προβλεπόμενου 10ημέρου από την ανάληψη των καθηκόντων μου για την έκδοση της Δ.Α (6-3-2003), κάτι που και από λειτουργική άποψη καθιστούσε αδύνατη την ικανοποίηση της ανωτέρω αξίωσής της, όπως και την όποια αντίκρουση των επιχειρημάτων της από την εργατική πλευρά.

2. Σε ότι αφορά στα αναφερόμενα στο μέρος ΙΙ του αυτού εγγράφου της ΠΟΕΔΟΠ, και ειδικά στα θέματα ΙΙ1, ΙΙ2, ΙΙ3 και ΙΙ5, πέραν του ότι ουσιαστικά επαναλαμβάνουν τα σημεία και επιχειρήματα που ήδη τίθενται στο μέρος Ι του υπομνήματος (αρμοδιότητα, ικανότητα, νομιμότητα πρόσκλησης για διαπραγμάτευση, νομιμότητα διαιτησίας κλπ), έχω να παρατηρήσω τα εξής:
- Ουδέποτε η ΟΥΠΑΕ (που είναι η πλέον αντιπροσωπευτική οργάνωση σε εθνικό επίπεδο, εφόσον συμβάλλεται στην αντίστοιχη εθνική ομοιοεπαγγελματική ρύθμιση οδηγών-φορτηγών πάσης φύσεως όλης της χώρας) υπέβαλε προσφυγή αμφισβήτησης αντιπροσωπευτικότητας έναντι του συγκεκριμένου εργατικού σωματείου και για τη συγκεκριμένη ρύθμιση για το χώρο της Βόρειας Ελλάδας. Παρέλκει λοιπόν να τίθεται τέτοιο θέμα από άλλες οργανώσεις για λογαριασμό της.
  - Η ΠΟΕΔΟΠ επιχειρηματολογεί βάσει εγγράφου του Υπουργείου Εργασίας, σύμφωνα με το οποίο, κατά την άποψη της αρμόδιας Δ/σης Αμοιβής Εργασίας, τμήμα Συλλογικών Συμβάσεων, η ΣΣΕ που συνάπτει ο ΣΕΒΒΕ και το σωματείο οδηγών-πωλητών εμφιαλωμένων ποτών δεν την δεσμεύει.
  - Παρ' ότι ως μη κατατεθειμένο μαζί με το υπόμνημα της ΠΟΕΔΟΠ αυτό το έγγραφο θα μπορούσε να μη ληφθεί υπ' όψιν στο σκεπτικό της παρούσας, ζήτησα από την αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου, δυνάμει των αρμοδιοτήτων που μου παρέχει το άρθρο 15 παρ. 5 σε συνδυασμό με το άρθρο 16, παρ. 5 Ν. 1876/90, να λάβω κατεπειγόντως γνώση του εν λόγω εγγράφου, που είναι το α.π.11317/19-6-2000 (και όχι 19-6-2002, όπως εκ παραδρομής σημειώθηκε στο υπόμνημα της ΠΟΕΔΟΠ). Το έγγραφο αυτό μου κοινοποιήθηκε με αρ. πρωτ. ΟΜΕΔ 214/6-2-2003.
  - Στο έγγραφο αυτό εκφράζεται, μετά από την υπ' αρ. 114/1-6-2000 αίτηση της ΠΟΕΔΟΠ, Γνώμη της αρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου σχετικά με την έκταση ισχύος της από 25-2-2000 ΣΣΕ «Για τους όρους αμοιβής και εργασίας των οδηγών αυτοκινήτων-πωλητών εμφιαλωμένων ποτών Βορείου Ελλάδος και των βοηθών αυτών».
  - Κατά την άποψη της ως άνω Υπηρεσίας, που βασίζεται σε προσεκτική ανάγνωση συγκεκριμένων διατυπώσεων στο κείμενο της ως άνω ΣΣΕ, προκύπτει ότι αυτή καλύπτει τις επιχειρήσεις **παραγωγής** εμφιαλωμένων ποτών και αναψυκτικών Βόρειας Ελλάδας και όχι απλές εμπορικές επιχειρήσεις διακίνησης ποτών και αναψυκτικών, οι οποίες δεν τελούν σε οποιαδήποτε σχέση με την παραγωγή των προϊόντων αυτών.

- Η Γνώμη αυτή αφορά, προφανώς, την έννοια της κήρυξης υποχρεωτικής της ως άνω ρύθμισης από το Υπουργείο Εργασίας. Διότι, όπως ρητά ο νόμος προβλέπει (άρθρο 8, παρ. 2 Ν. 1876/90), οι ΣΣΕ του υπό συζήτηση είδους δεσμεύουν κατ' αρχήν μόνο τους εργαζόμενους και τους εργοδότες που είναι μέλη των συμβαλλομένων σε αυτές συνδικαλιστικών οργανώσεων, εργοδοτικών και εργατικών.
- Στην ανωτέρω Γνώμη της, η αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου προφανώς ακολουθεί την προϋπάρχουσα του Ν. 1876/90 νομολογία (σχετικά και Λεβέντη, οπ. παρ. σελ. 383-384, όπου και οι σχετικές αποφάσεις Αρείου Πάγου), σύμφωνα με την οποία:
- ο Υπουργός δεν δικαιούται να τροποποιήσει το περιεχόμενο της ΣΣΕ (σ.σ. που κηρύσσει υποχρεωτική) ούτε δικαιούται να εξαιρέσει ορισμένους μισθωτούς ή εργοδότες από την επέκταση ισχύος της ΣΣΕ
  - η κήρυξη υποχρεωτικής της ΣΣΕ/ΔΑ δεν διευρύνει το πεδίο ισχύος της, απλά επεκτείνει την ισχύ της και στους εργαζόμενους και εργοδότες μη μέλη των συμβαλλομένων οργανώσεων οι οποίοι ανήκουν στο πεδίο ισχύος της ΣΣΕ και **θα μπορούσαν να είναι μέλη των οργανώσεων αυτών.** (η υπογράμμιση δική μου)
- Κατά την άποψη αυτή, οι επιχειρήσεις εμπορίας-διακίνησης προφανώς δεν θα μπορούσαν να είναι μέλη του ΣΕΒΒΕ, επομένως δεν δεσμεύονται από την κήρυξη της εν λόγω ΣΣΕ που ο ΣΕΒΒΕ υπογράφει, ως υποχρεωτικής.
- Το άρθρο 11 παρ. 2 του Ν. 1876/90 φαίνεται ωστόσο να αποκλίνει από την προαναφερθείσα νομολογία, που αναπτύχθηκε κυρίως υπό το καθεστώς και για συλλογικές ρυθμίσεις του προϊσχύσαντος Ν.3239/55, εφόσον ρητώς προβλέπει ότι: ...»ειδικότερα η επέκταση ομοιοεπαγγελματικής συλλογικής σύμβασης εργασίας **δεσμεύει όλους τους εργαζόμενους του επαγγέλματος, ανεξάρτητα από το είδος της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης,** με την επιφύλαξη της παρ. 2 του άρθρου 10» (δηλ. της συρροής της με κλαδική ή επιχειρησιακή ΣΣΕ), η υπογράμμιση δική μου.
- Επειδή για την έννοια της δέσμευσης από την κήρυξη υποχρεωτικής της υπό συζήτηση ΣΣΕ της 20-2-2002 και προγενεστέρων υπάρχουν και άλλες διαστάσεις, που αναπτύσσονται στη συνέχεια του σκεπτικού της παρούσας, προς το παρόν σημειώνω ότι ακόμα και εάν εύλογα και ορθώς αυτή δέσμευσε μόνο τις επιχειρήσεις παραγωγής εμφιαλωμένων ποτών κλπ. στη Βόρεια Ελλάδα, το στοιχείο αυτό δεν αναιρεί το νόμιμο δικαίωμα της εργατικής πλευράς να καλέσει τις ενεχόμενες εργοδοτικές οργανώσεις σε διαπραγματεύσεις για νέα και ενιαία

ρύθμιση για τη συγκεκριμένη ειδικότητα εργαζομένων και πέραν του χώρου της βιομηχανίας-παραγωγής, δηλαδή και για το χώρο εμπορίας και διακίνησης, στο συγκεκριμένο γεωγραφικό πεδίο ισχύος για το οποίο είναι αρμόδια και ικανή.

3. Τέλος, σε ότι αφορά σε θέματα ουσίας (οικονομικές δυνατότητες των επιχειρήσεων εμπορίας-διακίνησης σε σχέση με τις επιχειρήσεις παραγωγής, όροι ανταγωνισμού, πραγματικά αντικείμενα εργασίας του οδηγού-πωλητού στις επιχειρήσεις διακίνησης και εμπορίας) που θέτει η ΠΟΕΔΟΠ με το ως άνω υπόμνημά της, στα σημεία III1-III6, αυτά ελήφθησαν υπ' όψιν κατά τη διαμόρφωση της παρούσας Απόφασης, τα δε σημαντικότερα εξ αυτών σχολιάζονται και σε επόμενα σημεία του σκεπτικού της, πέραν των όσων ήδη σταθμίστηκαν και ελήφθησαν υπ' όψιν από το Μεσολαβητή.

Αναφορικά με τα ως άνω θέματα, οφείλω πάντως να σημειώσω τα εξής:

- Δεν προσκομίστηκαν από καμία πλευρά κατά τη Μεσολάβηση ή και τη Διαιτησία τα απαραίτητα οικονομικά δεδομένα που να τεκμηριώνουν και να στοιχειοθετούν τη δυσμενέστερη οικονομική θέση των επιχειρήσεων εμπορίας τόσο έναντι των επιχειρήσεων παραγωγής ποτών-αναψυκτικών που καλύπτει άμεσα η από 20-2-2002 ΣΣΕ, όσο και έναντι εκείνων που ευρύτερα δεσμεύει, ανεξάρτητα από το μέγεθος ή την οικονομική τους δυνατότητα, η εν λόγω ρύθμιση, με την κήρυξή της ως υποχρεωτικής.
- Κηρύσσοντας επί σειρά ετών υποχρεωτική την εν λόγω ρύθμιση έστω και μόνον για τις επιχειρήσεις παραγωγής στη Βόρεια Ελλάδα, η Υπουργική Απόφαση δέσμευσε εξίσου (ως προς τα ελάχιστα νόμιμα) τη μεγάλη πολυεθνική επιχείρηση παραγωγής ποτών και αναψυκτικών, όσο και το μικρό οικογενειακό ποτοποιείο, γεγονός που ασφαλώς ελήφθη και σταθμίστηκε κατάλληλα υπ' όψιν και από το αρμόδιο Υπουργείο και από το ΑΣΕ, πριν από τη λήψη των σχετικών αποφάσεων.
- Οι απόψεις που εκτίθενται στο σημείο III3 του υπομνήματος της ΠΟΕΔΟΠ περί κινδύνου οικονομικού αφανισμού των επιχειρήσεων εάν υιοθετηθεί η πρόταση του Μεσολαβητή, εμφανίζονται σε αντίθεση με τα όσα η ίδια ισχυρίζεται στα σημεία 1,2,3 της σελ. 2 του με αρ. πρωτ. ΟΜΕΔ 2062/30-10-02 υπομνήματός της στο Μεσολαβητή, περί περιορισμένης παρουσίας και δραστηριότητας μελών του σωματίου οδηγών-πωλητών κλπ. μεταξύ των εργαζομένων που τα μέλη της απασχολούν στη Β. Ελλάδα. Εάν όντως δεχθούμε πως αυτή η παρουσία είναι περιορισμένη, δεν αιτιολογούνται οι αναμενόμενες από την ΠΟΕΔΟΠ υπέρογκες επιπτώσεις τυχόν υιοθέτησης της πρότασης Μεσολαβητή στο κόστος λειτουργίας των επιχειρήσεων- μελών της, δεδομένου ότι η ρύθμιση αυτή θα δεσμεύει, σύμφωνα με το νόμο, μόνο τις επιχειρήσεις μέλη της που απασχολούν μέλη της ενεχόμενης συνδικαλιστικής οργάνωσης στη Βόρεια Ελλάδα και μόνον αυτά.

□ Επιπλέον, σε σχέση με τα σημεία III4, 5 και 6 του ως άνω υπομνήματος, θεωρώ αναγκαίο να διευκρινίσω ότι εάν οι απασχολούμενοι στις επιχειρήσεις-μέλη της ΠΟΕΔΟΠ οδηγοί-πωλητές δεν εκτελούν τις πρόσθετες εργασίες που ρητώς προβλέπει και μάλιστα σαφώς θέτει ως προϋπόθεση υπαγωγής στις διατάξεις της τόσο η από 20-2-2002 ΣΣΕ, όσο και η παρούσα Απόφαση, προφανώς δεν θα δικαιούνται και την οριζόμενη από τις διατάξεις της αναλογούσα πρόσθετη αμοιβή.

- θ) Ότι ενιαίο σημείο αναφοράς μιας ομοιοεπαγγελματικής ρύθμισης, όπως η υπό συζήτηση, είναι, σύμφωνα με το νόμο, το επάγγελμα ή και επιμέρους ειδικότητες αυτού. Έτσι, με βάση το Ν. 1876/90, άρθρα 3 και 11, παρ. 2 η διάκριση ανάλογα με το είδος της επιχείρησης – εκμετάλλευσης - παραγωγικής διαδικασίας δεν έχει κανονικά νόημα σε μια ομοιοεπαγγελματική ΣΣΕ, εκτός περιπτώσεων που διαφορετικά συνηθίζουν και συμφωνούν να διαπραγματεύονται τα ίδια τα μέρη ή ενδεχομένως περιπτώσεων όπου ειδικά και αποδεδειγμένα συντρέχουν ειδικοί λόγοι.
- κ) Ότι η ύπαρξη εθνικής ομοιοεπαγγελματικής ρύθμισης για το επάγγελμα ή και τις επιμέρους ειδικότητες αυτού δεν αποκλείει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 3 Ν. 1876/90 είδη ΣΣΕ και τη συρροή αυτών, τη σύναψη αντιστοίχου τοπικής ομοιοεπαγγελματικής ρύθμισης, εφόσον αυτή περιέχει ευνοϊκότερους όρους για το συγκεκριμένο επάγγελμα ή/και ειδικότητα.

Η πλέον πρόσφατη εθνική ομοιοεπαγγελματική ρύθμιση, στην οποία αναφέρθηκαν τόσο η ΠΟΕΔΟΠ όσο και ο ΣΕΒ, είναι η 14/2002 ΔΑ του ΟΜΕΔ, η οποία καταλαμβάνει σε ορισμένα άρθρα της και άμεσα τους οδηγούς-πωλητές και την οποία είχα επίσης χειριστεί ως Διαιτητής.

Στο άρθρο 6 της ως άνω εθνικής ομοιοεπαγγελματικής ρύθμισης, υπάρχει ειδική αναφορά σε συναφείς με την ιδιότητα του οδηγού-πωλητή εργασίες, προβλέποντας τη χορήγηση στους οδηγούς που τις εκτελούν μηνιαίου επιδόματος 30 ευρώ εφόσον πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις (κίνηση εντός αστικών περιοχών για τη διανομή μικροκιβωτίων, τελάρων, αναψυκτικών, χωρίς τη βοήθεια εργάτη-βοηθού). Αυτή αποτελεί **ελάχιστη νόμιμη ρύθμιση πανελλαδικής εμβέλειας για την ειδικότητα του οδηγού-πωλητή, που βεβαίως δεν αποκλείει ούτε θα μπορούσε να απαγορεύει ευνοϊκότερες αυτής ρυθμίσεις σε τοπικό –επιχειρησιακό επίπεδο, ή ακόμα και με ατομική συμφωνία.**

Πόσο μάλλον όταν αυτές οι ρυθμίσεις στοιχειοθετούνται από την εκτέλεση συγκεκριμένων πρόσθετων εργασιών, όπως ρητά το αναγνωρίζει θέτοντάς το μάλιστα ως προϋπόθεση, η παρ. 2 της από 20-2-2002 ΣΣΕ για τη Βόρεια Ελλάδα.

Προσέτι, από τη σύγκριση των οριζόμενων στο άρθρο 6 της 14/2002 ΔΑ με τα οριζόμενα στο άρθρο 9 της αυτής ρύθμισης καθήκοντα οδηγού, δεν προκύπτει ότι αυτή αφορά στο σύνολο των εργασιών του οδηγού-πωλητή εμφιαλωμένων ποτών της υπό συζήτηση συλλογικής διαφοράς (φόρτωση, φορτοεκφόρτωση, πώληση εντός και εκτός αστικών περιοχών, είσπραξη, τήρηση παραστατικών κ.λπ.).

Αυτό εξηγεί και σε κάθε περίπτωση δεν αναιρεί τη σκοπιμότητα ύπαρξης της υπό συζήτηση συλλογικής ρύθμισης. Κάτι που αναγνωρίσθηκε σε τοπικό επίπεδο, τόσο από την εργοδοτική οργάνωση (ΣΕΒΒΕ) που συνήψε αντίστοιχη ΣΣΕ, όσο και από το Υπουργείο Εργασίας, που την κήρυξε υποχρεωτική για τις επιχειρήσεις παραγωγής στο χώρο της Βόρειας Ελλάδας, γεγονός που συμβαίνει επί σειρά ετών.

λ) ότι η από 20-2-2002 ΣΣΕ κηρύχθηκε υποχρεωτική από τις 8-3-2002, με την ΥΑ 10966/4-4-2002, ΦΕΚ 467, τχ. Β' της 15-4-2002.

Με την έννοια αυτή, εάν λάβουμε κατά γράμμα τη διάταξη του άρθρου 11 παρ. 2 Ν. 1876/90, πέραν από τα μέλη των ευθέως σε αυτήν συμβαλλομένων οργανώσεων, η ρύθμιση αυτή καταλαμβάνει και όλους τους εργαζόμενους της ως άνω ειδικότητας, ανεξάρτητα από το είδος της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης στην οποία απασχολούνται, στο χώρο της Βόρειας Ελλάδας.

Εάν μεν δεχθούμε ότι ισχύει ως έχει η διάταξη αυτή, επικρατούσα της προηγούμενης νομολογίας, τότε ήδη τόσο ο ΣΕΒ, όσο και η ΠΟΕΔΟΠ και η Ένωση Ποτοποιών Θεσ/νίκης δεσμεύονται από την κήρυξη της από 20-2-2002 ΣΣΕ ως υποχρεωτικής, επομένως παρέλκει η έκδοση συμπληρωματικής ρύθμισης για όσες από τις οργανώσεις δεν εμπίπτουν ευθέως στο πεδίο ισχύος αυτής της ΣΣΕ.

Εάν, κατά την αντίθετη νομική ερμηνεία και σύμφωνα με τη γνώμη της αρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου Εργασίας (στο αρ. πρωτ. 11317/19-6-2000 σχετικό έγγραφο) δεχθούμε ότι η κήρυξη υποχρεωτικής της από 20-2-2002 ΣΣΕ αφορά μόνο στις επιχειρήσεις **παραγωγής** ποτών και αναψυκτικών, όπως απορρέει και από τις διατυπώσεις των αντίστοιχων διατάξεων της αρχικής ΣΣΕ και από όσα ήδη έχουμε εκτενώς επισημάνει στα προηγούμενα, τότε αυτή δεσμεύει ήδη και τα μέλη του ΣΕΒ που είναι επιχειρήσεις παραγωγής, εφόσον αυτές λειτουργούν στο ίδιο γεωγραφικό πεδίο ισχύος (άλλωστε είναι γνωστό ότι ο ΣΕΒΒΕ αποτελεί την τοπική έκφραση του ΣΕΒ στο χώρο της Βόρειας Ελλάδας), αλλά και όσα από τα μέλη της Ένωσης Ποτοποιών Θεσσαλονίκης έχουν ως κύρια δραστηριότητα την παραγωγή ποτών και αναψυκτικών, από την ημερομηνία ισχύος της αντίστοιχης ΥΑ, δηλ. από τις 8-3-2002.

Το κατά πόσον η ΥΑ 10966/4-4-2002 ερμηνεύει και υλοποιεί σύννομα τα οριζόμενα στο άρθρο 11 παρ. 2 του Ν. 1876/90 είναι θέμα νομικής φύσης που εκφεύγει της αρμοδιότητας της παρούσας Απόφασης. Η τελευταία είναι εκ του νόμου αρμόδια να διευθετήσει διαφορές συμφερόντων και όχι νομικές διαφορές (σχετικά και ΚΑΖΑΚΟΣ, «Η Διαιτησία Συλλογικών διαφορών Συμφερόντων», Εκδόσεις Σάκκουλα, Θεσ/νίκη 1998, ιδίως σελ. 285 και επ, 300 και επ, 388 και επ.). Κατά μείζονα λόγο δεν είναι αρμόδια να κρίνει τη νομιμότητα προηγηθεισών πράξεων της Διοίκησης, που έγιναν κατ' εφαρμογή ή ερμηνεία υφισταμένων κανόνων δικαίου, κάτι που εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οικείων δικαστηρίων.

- μ)** Σε συνέχεια του **λ)** ανωτέρω, στην παρούσα δεχόμαστε ότι η έννοια της ΥΑ 10966 και των προηγούμενων αντιστοίχων αφορά στη δέσμευση των επιχειρήσεων **παραγωγής** εμφιαλωμένων ποτών κ.λπ.

Με βάση την παραδοχή αυτή:

Είναι σκόπιμη η έκδοση συμπληρωματικής ρύθμισης, εν προκειμένω της παρούσας ΔΑ, ώστε να τηρηθεί η αρχή της ενότητας και της τάξεως των ρυθμίσεων, με την έννοια που ο νομοθέτης του Ν. 1876/90 θέλησε να θεσπίσει αναφερόμενος ειδικά στις ομοιοεπαγγελματικές ρυθμίσεις, εθνικού ή τοπικού χαρακτήρα και τονίζοντας ότι αυτές θα δεσμεύουν ένα επάγγελμα ή και τις συναφείς του ειδικότητες ανεξάρτητα από το είδος της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης.

Είναι όμως εξίσου εύλογο να εξαιρεθεί της ρύθμισης αυτής ο ΣΕΒ, ως οργάνωση πανελλαδικής εμβέλειας του οποίου οι επιχειρήσεις-μέλη ανήκουν κατ' εξοχήν στο χώρο της παραγωγής και εκφράζονται σε τοπικό επίπεδο από τον άμεσα συμβαλλόμενο στην από 20-2-2002 ΣΣΕ Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, δεσμεύονται δε και γενικότερα, από την κήρυξη της ως άνω ΣΣΕ ως υποχρεωτικής, για τις επιχειρήσεις παραγωγής στη Βόρεια Ελλάδα.

Επομένως παρέλκει η εκ νέου δέσμευσή τους με την παρούσα Απόφαση.

Τα αυτά ισχύουν και για όσες από τις επιχειρήσεις-μέλη του Συνδικάτου Ποτοποιών Θεσσαλονίκης έχουν ως κύρια δραστηριότητα την παραγωγή και όχι τη διακίνηση-εμπορία εμφιαλωμένων ποτών και αναψυκτικών.

- ν)** Ότι, κατά τα λοιπά, τα επιχειρήματα και οι γενικότερες προτάσεις και αντιπροτάσεις των μερών κατά τη διαδικασία της Διαιτησίας, δεν τεκμηριώνουν την ανάγκη ουσιώδους τροποποίησης των μισθολογικών και των λοιπών ρυθμίσεων της Πρότασης Μεσολαβητή, ούτε στοιχειοθετούν διαδικαστικά ή τυπικά ελαττώματα των Διαδικασιών Μεσολάβησης και Διαιτησίας.

ξ) Ότι, τέλος, κατά το άρθρο 16 παρ. 3 του Ν. 1876/90, η Απόφαση που θα εκδοθεί θα ισχύσει από τις 26-9-2002, δηλαδή από την επομένη της αίτησης για Μεσολάβηση.

Για τους λόγους αυτούς,

επιλύοντας τη συλλογική διαφορά εργασίας η οποία αφορά στους όρους αμοιβής και εργασίας των οδηγών φορτηγών αυτοκινήτων – πωλητών, που απασχολούνται σε επιχειρήσεις και υποκαταστήματα επιχειρήσεων εμπορίας και διακίνησης εμφιαλωμένων ποτών και αναψυκτικών, που είναι εγκατεστημένες/α στη Βόρεια Ελλάδα, και η οποία δημιουργήθηκε μεταξύ:

- **αφ' ενός του Συνδικάτου πωλητών-οδηγών και βοηθών εμφιαλωμένων ποτών Βόρειας Ελλάδας,**
- **των εργοδοτικών οργανώσεων «Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών», «Πανελλήνια Ομοσπονδία Εμπόρων Διακινητών Οίνων Ποτών» και «Συνδικάτο Ποτοποιών Θεσσαλονίκης», αφ' ετέρου,**
- **εξαιρουμένου του πεδίου ισχύος της παρούσας των επιχειρήσεων-μελών του ΣΕΒ και όσων εκ των μελών του Συνδικάτου Ποτοποιών Θεσσαλονίκης εμπίπτουν στις αναφερόμενες στο σημείο μ) ανωτέρω περιπτώσεις επιχειρήσεων παραγωγής εμφιαλωμένων ποτών-αναψυκτικών,**

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΜΟΥ ΕΧΕΙ ΩΣ ΕΞΗΣ:

Άρθρο 1

Στην παρούσα Ρύθμιση υπάγονται οι οδηγοί φορτηγών αυτοκινήτων - πωλητές, οι εργαζόμενοι σε επιχειρήσεις ή σε υποκαταστήματα επιχειρήσεων εμπορίας - διακίνησης εμφιαλωμένων ποτών και αναψυκτικών εγκατεστημένων στη Βόρεια Ελλάδα, που είναι μέλη της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Εμπόρων Διακινητών Οίνων-Ποτών και του Συνδικάτου Ποτοποιών Θεσσαλονίκης και οι επιβαίνοντες των ιδίων αυτοκινήτων - βοηθοί, **εφ' όσον προσφέρουν τις στο άρθρο 2, παρ. 2.1 έως και 2.3 κατωτέρω περιγραφόμενες εργασίες.**

Άρθρο 2

2.1. Η υπό των μελών του αφ' ετέρου συμβαλλόμενου εργασιακού συνδικάτου Πωλητών - Οδηγών Αυτοκινήτων Εμφιαλωμένων Ποτών παρεχόμενη εργασία

συνίσταται για τους οδηγούς των αυτοκινήτων πωλητές στην εκ του εργοστασίου ή της αποθήκης της επιχειρήσεως στην οποία εργάζονται, παραλαβή φορτηγού αυτοκινήτου αυτής εμφόρτου εμφιαλωμένων ποτών, την οδήγησή του και την δι' αυτού περιόδευση σε προκαθοριζόμενο υπό της επιχειρήσεως τομέα της πόλεως ή της υπαίθρου, την πώληση σε επιχειρήσεις του τομέως κάθε πωλητού - οδηγού ποσοτήτων εμφιαλωμένων ποτών και την ταυτόχρονη παράδοση τούτων στους αγοραστές, την έκδοση των οικείων τιμολογίων πωλήσεως και την είσπραξη του τιμήματος ή μέρους αυτού ή ποσού έναντι παλαιότερας οφειλής με την έκδοση σχετικής αποδείξεως ή με την σχετική σημείωση στο τιμολόγιο, την παραλαβή επιστρεφόμενων παρά των πελατών κενών ειδών συσκευασίας με την χορήγηση σχετικής αποδείξεως, την τήρηση του λογαριασμού της ημέρας για τις πωληθείσες ποσότητες, τα εισπραχθέντα ποσά και τα επιστρεφόμενα κενά είδη συσκευασίας και την κατά την λήξη της καθ' ημέρα εργασίας απόδοση του λογαριασμού στον αρμόδιο της επιχειρήσεως.

2.2. Οι οδηγοί πωλητές των εταιριών εμφιαλωμένων ποτών εξακολουθούν να θεωρούνται οδηγοί πωλητές και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι πωλήσεις πραγματοποιούνται από τις επιχειρήσεις με το σύστημα προτιμολογημένων προπωλήσεων ή τηλεπωλήσεων κατά την κρίση των επιχειρήσεων.

2.3. Η παρεχόμενη εργασία υπό των μελών του αυτού ως άνω συνδικάτου βοηθών που επιβαίνουν των αυτών ως ανωτέρω αυτοκινήτων, συνίσταται στην εκφόρτωση των πλήρων κιβωτίων φιαλών ποτών και αναψυκτικών από τα ως άνω αυτοκίνητα και την επ' αυτών φόρτωση των κενών, κατά τις εκάστοτε γενόμενες πωλήσεις, αφ' ετέρου δε στην καθοδήγηση του οδηγού κατά την εκτέλεση δυσχερών ελιγμών (συνήθως εντός πόλεως) ή προσπελάσεων, την αντικατάσταση διαρρηγνυομένων τυχόν ελαστικών και άλλα τοιαύτα δευτερεύουσας φύσεως καθήκοντα, όπως αυτές οι εργασίες ορίζονται στην υπ' αριθμ. 18/79 απόφαση του ΔΔΔΔ Θεσσαλονίκης.

Άρθρο 3

Οι λοιποί όροι αμοιβής και εργασίας των ανωτέρω οδηγών αυτοκινήτων - πωλητών καθορίζονται από την ισχύουσα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας ή Διαιτητικές Αποφάσεις για τους **οδηγούς Φορτηγών αυτοκινήτων ολοκλήρου της χώρας**. προστιθεμένων όμως επ' αυτών, λόγω των ανωτέρω επί πλέον του οδηγού αυτοκινήτου παρεχομένων υπ' αυτών υπηρεσιών τους,

α) στον εκάστοτε βασικό μηνιαίο μισθό ενενήντα επτά Ευρώ (97) και

β) επί του βασικού μισθού (όπως διαμορφώνεται μετά την προσαύξηση των 97 Ευρώ), του επιδόματος λογιστικών διαχειριστικών λαθών από 10% (δέκα τοις εκατό).

Διευκρινίζεται ότι στον ανωτέρω ενιαίο βασικό μισθό υπολογίζονται και όλα τα λοιπά επιδόματα των παραπάνω εργαζομένων.

Άρθρο 4

4.1. Οι επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν δικά τους Ι.Χ.Φ. αυτοκίνητα, χορηγούν σε όλους τους οδηγούς πωλητές επίδομα ειδικών συνθηκών (τονάζ), εφ' όσον έστω και ένα μόνο από αυτά, υπερβαίνει τους 6 τόνους ωφέλιμο φορτίο. Όλοι οι οδηγοί - πωλητές υποχρεούνται να εναλλάσσονται στην οδήγηση όλων των φορτηγών, κατά τις οδηγίες και τις ανάγκες της επιχείρησης ανεξαρτήτως τονάζ.

4.2. Δεν υποχρεούνται στην καταβολή του επιδόματος αυτού οι επιχειρήσεις που δεν έχουν ένα έστω φορτηγό μεγαλύτερο των 6 τόνων. Διευκρινίζεται ότι οι επιχειρήσεις που ήδη καταβάλλουν το άνω επίδομα, δεν έχουν δικαίωμα να το καταργήσουν, έστω και αν παύσουν να χρησιμοποιούν στο εξής τα μεγαλύτερα των 6 τόνων ωφέλιμου φορτίου αυτοκίνητα τους.

Άρθρο 5

5.1. Στους βοηθούς που θα μετατάσσονται από τις επιχειρήσεις από τη θέση εργασίας των βοηθών στη θέση εργασίας των οδηγών πωλητών και έχουν προϋπηρεσία τουλάχιστον 3 ετών σαν βοηθοί στην ίδια όμως επιχείρηση, τότε η τριετία αυτή παρ' όλο ότι διανύθηκε στην θέση των βοηθών θεωρείται ως προϋπηρεσία οδηγού και χορηγείται επίδομα μιας τριετίας (πολυετία). Διευκρινίζεται ότι η τριετία αυτή αριθμητικώς δεν προσαυξάνει περαιτέρω τον τελικό συνολικό αριθμό των τριετιών που προβλέπει η ΣΣΕ ή η αντίστοιχη ΔΑ των οδηγών φορτηγών αυτοκινήτων ολόκληρης της χώρας.

5.2. Ως όροι αμοιβής εν τέλει των ανωτέρω βοηθών ορίζονται, οι ισχύοντες με την ΕΓΣΣΕ δια τους ανειδίκευτους εργάτες ολοκλήρου της χώρας, προστιθεμένων στο ημερομίσθιο αυτών τρία ευρώ και 25 λεπτά (3,25). Διευκρινίζεται ότι στο ανωτέρω καταβαλλόμενο ενιαίο ημερομίσθιο υπολογίζονται και όλα τα λοιπά επιδόματα των παραπάνω εργαζομένων.

5.3. Στους βοηθούς που έχουν συμπληρώσει 18 (δέκα οκτώ) έτη υπηρεσίας χορηγείται και 6η (έκτη) τριετία σε ποσοστό 5%, που υπολογίζεται στο εκάστοτε ενιαίο βασικό ημερομίσθιο. Η χορήγηση της 6ης τριετίας είναι η ανώτερη προϋπηρεσία που μπορεί να χορηγηθεί ανεξάρτητα από την τυχόν χορήγηση και 5ης τριετίας από την ΕΓΣΕΕ στους εργαζομένους.

Άρθρο 6

Εις το τέλος κάθε μηνός οι εργοδότες υποχρεούνται να χορηγούν στους εργαζόμενους αναλυτική εξοφλητική απόδειξη των αποδοχών τους, όπου θα αναφέρονται λεπτομερώς και αναλυτικώς τόσον οι αποδοχές του μηνός που δικαιούται ο εργαζόμενος (δηλαδή βασικός μισθός ή ημερομίσθιο, επιδόματα χωριστά το καθένα, υπερωρίες, οι προσαυξήσεις επ' αυτών κ.λπ.), όσον και οι γενόμενες κρατήσεις (ΙΚΑ, ΦΜΥ, Χαρτόσημο, Προκαταβολές κ.λπ.).

Άρθρο 7

- 7.1. Σε όλους τους οδηγούς - πωλητές και τους βοηθούς παρέχονται από τους εργοδότες κάθε χρόνο από δύο θερινές στολές (πουκάμισο και παντελόνι), από δύο χειμερινές τοιαύτες (χιτώνιο και παντελόνι) και δύο ζεύγη παπούτσια κοινής επιλογής.
- 7.2. Στους παραπάνω εργαζόμενους χορηγείται επίσης κάθε χρόνο από ένα αδιάβροχο τζάκετ χειμερινό, ένα πουλόβερ και ένα αδιάβροχο αντιανεμικό τζάκετ καλοκαιρινό κοινής επιλογής.

Άρθρο 8

Η διάρκεια της εβδομαδιαίας εργασίας είναι 40 ώρες. Οι ημέρες εβδομαδιαίας εργασίας είναι πέντε (5). Στις επιχειρήσεις που εφαρμόζεται η πενθήμερη εργασία και καθιερώθηκε προ της ενάρξεως ισχύος της από 17.6.83 ΣΣΕ, πλην της Κυριακής, ως ημέρα αναπαύσεως το Σάββατο, το καθεστώς αυτό θα εξακολουθήσει να ισχύει, μη δυναμένων των επιχειρήσεων αυτών να κανονίσουν άλλη ημέρα αναπαύσεως. Οι επιχειρήσεις όμως όπου η 5νθήμερη εργασία καθιερώθηκε για πρώτη φορά με την προαναφερθείσα από 17.6.83 ΣΣΕ, έχουν την ευχέρεια ανάλογα με τις ανάγκες τους, να ορίζουν ως ημέρα αναπαύσεως το Σάββατο ή την Δεύτερα κάθε εβδομάδας και να κατανέμουν τους απασχολούμενους απ' αυτές οδηγούς - πωλητές και τους βοηθούς τους κατά τέτοιο τρόπο ώστε κάθε μήνα να αναπαύεται εναλλάξ οδηγός - πωλητής και βοηθός επί δύο (2) συνεχόμενα Σάββατα ή δύο (2) συνεχόμενες Δευτέρες.

Άρθρο 9

Οι εργοδότες υποχρεούνται να παρακρατούν και να αποδίδουν κάθε μήνα από τον καταβαλλόμενο στα μέλη του Συνδικάτου μισθό την μηνιαία συνδρομή τους προς το Συνδικάτο σύμφωνα με το Καταστατικό του, βάσει εντολής διδομένης προς αυτές από τους οδηγούς - πωλητές και βοηθούς επί δηλώσεως του Ν. 1599/87 υπογραφομένης απ' αυτούς ενώπιον του εργοδότη ή του Προσωπάρχου της επιχείσεως. Το ύψος της μηνιαίας συνδρομής και ο εκπρόσωπος του Συνδικάτου

προς τον οποίον θα αποδίδουν κάθε μήνα οι εργοδότες τις συνδρομές των ως άνω οδηγών -πωλητών και βοηθών, θα γνωστοποιείται δι' εγγράφου του συνδικάτου προς έκαστο εργοδότη, στον οποίο θα γνωστοποιείται και κάθε αλλαγή αυτών.

Άρθρο 10

Στις οριζόμενες στο άρθρο 3 της παρούσας Απόφασης πρόσθετες αποδοχές των 97 Ευρώ μηνιαίως για τους οδηγούς - πωλητές και των 3,25 Ευρώ ημερησίως για τους βοηθούς έχει προβλεφθεί και συμψηφισθεί κάθε άλλη αύξηση που ενδεχομένως θα χορηγηθεί με οποιοδήποτε τρόπο ή με οποιαδήποτε μορφή ή αιτία κατά τη διάρκεια του 2002.

Άρθρο 11

11.1.Τυχόν καταβαλλόμενες αποδοχές ανώτερες των υπό της παρούσης κατά περίπτωση καθοριζομένων, δεν δύναται να μειωθούν, όπως επίσης τυχόν ευνοϊκότεροι όροι εργασίας ισχύοντες, κατισχύουν των υπό της παρούσης καθοριζομένων.

11.2.Η ισχύς όλων των διατάξεων της παρούσας Απόφασης αρχίζει από την επομένη της υποβολής της αίτησης για Μεσολάβηση, ήτοι από τις 26-9-2002.

*Ημερομηνία έκδοσης Διαιτητικής Απόφασης
Αθήνα, 6/2/2003*

**Η ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ Ν. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ**